

INFORME DE REGULACIÓ

<u>Núm. Informe:</u>	IR 29/2017
<u>Norma:</u>	Projecte de decret sobre el model de governança de la pesca professional a Catalunya
<u>Sol·licitat per:</u>	Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
<u>Data informe:</u>	27 de juliol de 2017

1. PRELIMINAR

1.1. Antecedents

El present document recull les consideracions de l'Autoritat Catalana de la Competència (en endavant, ACCO) sobre el projecte de Decret sobre el model de governança de la pesca professional a Catalunya (en endavant, projecte de Decret), emès en base a les competències atribuïdes per la Llei 1/2009, del 12 de febrer, de l'Autoritat Catalana de la Competència (en endavant, Llei 1/2009).

L'objecte del document és analitzar si el projecte de Decret introdueix restriccions a la competència i, si aquest és el cas, avaluar si les mateixes s'adeqüen als principis de necessitat i proporcionalitat, i a la resta de principis d'una bona regulació econòmica des del punt de vista de la competència.

Es tracta d'un informe *ex ante*, és a dir, emès amb anterioritat a l'aprovació del projecte de Decret per part del Govern de la Generalitat de Catalunya i que ha estat sol·licitat per la Direcció General de Pesca i Afers Marítims del Departament d'Agricultura, Ramaderia Pesca i Alimentació en data 18 de juliol de 2017.

Aquest informe s'ha emès en base a l'anàlisi de la versió del text del projecte de Decret remès a l'ACCO, així com de diversos dels documents que n'han integrat l'expedient d'elaboració¹.

1.2. Competències de l'ACCO

La Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència (en endavant, LDC), defineix el contingut material del dret de la competència i té en compte el sistema plural d'organismes de la competència derivat del marc competencial de la Constitució Espanyola. En l'àmbit català, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, del 19 de juliol, estableix, en l'article 154, les competències de la

¹ <http://agricultura.gencat.cat/ca/detalls/Article/Projecte-de-decret-sobre-el-model-de-governanca-de-la-pesca-professional-a-Catalunya>

Generalitat en l'àmbit de la promoció i defensa de la competència. El desenvolupament d'aquest precepte es troba en la Llei 1/2009.

L'article 2.4 de la Llei 1/2009 estableix les funcions de l'ACCO². Aquestes es poden classificar en dos grans àmbits que són: defensa de la competència i promoció de la competència. Les activitats de foment i promoció de la competència tenen com a objectiu propiciar un entorn competitiu per al desenvolupament de les activitats econòmiques. L'elaboració d'aquest Informe de Regulació forma part, doncs, de les competències que ostenta l'ACCO, de conformitat amb l'objecte que la pròpia Llei 1/2009 li reconeix en l'article 2.1 i de les funcions que té atribuïdes segons els articles 2.4 i 8.1.b) de la mateixa Llei.

1.3. L'avaluació de l'impacte competitiu de la regulació

Les administracions públiques intervenen en l'economia quan, en exercici de la seva potestat normativa, produeixen disposicions que regulen l'activitat econòmica. Aquesta intervenció pública mitjançant la creació de regulació econòmica es justifica per l'existència de fallades de mercat o per la necessitat de protegir determinats béns jurídics. Tanmateix, aquesta intervenció en alguns casos pot obstaculitzar el desenvolupament de les activitats objecte de regulació; quan això succeeix ens trobem front una intervenció limitadora de la competència en un sector d'activitat determinat que caldrà justificar i motivar³.

L'anàlisi de competència que s'exposa a continuació s'ha realitzat sobre la base dels principis bàsics internacionalment acceptats per establir una regulació eficient i afavoridora de la competència:

- (1) Principi de necessitat i proporcionalitat (justificació de la restricció)⁴
- (2) Principi de mínima distorsió (justificació dels instruments utilitzats)⁵
- (3) Principi d'eficàcia⁶
- (4) Principi de transparència⁷
- (5) Principi de predictibilitat⁸

² Article 2.4 de la Llei 1/2009: "L'Autoritat Catalana de la Competència, d'acord amb l'Estatut i la legislació en matèria de competència, exerceix les funcions d'instrucció i resolució dels expedients sobre els diversos assumptes derivats de la defensa de la competència; en l'àmbit de la promoció de la competència, les funcions d'informe de regulació, que consisteixen en informar –ex ante o ex post– sobre l'adequació de la regulació i l'actuació sectorials als principis de lliure competència, i les funcions d'anàlisi que comprenen, entre altres, la investigació dels diversos sectors econòmics, pel que fa les situacions contràries a la competència i l'elaboració i la difusió d'estudis relacionats amb la competència. Així mateix, exerceix les funcions d'arbitratge" (el subratllat no consta a l'original).

³ La OCDE ha configurat i fet públic un joc d'eines per a la valoració de la competència conformat per 3 volums (Principis, Guia i Manual d'operacions) <http://www.oecd.org/competition/assessment-toolkit.htm>.

⁴ El principi de necessitat implica que tota norma que introdueixi restriccions a la competència ha de venir precedida d'una definició dels seus objectius i d'una clara justificació de la introducció de les restriccions (existència d'una relació de causalitat entre la restricció a la competència i la consecució de l'objectiu).

El principi de proporcionalitat pretén evitar que els instruments en què es materialitza la restricció suposin només una millora relativa o marginal en termes de benestar social però que, al mateix temps, generin un greu dany en aquest degut a les importants restriccions a l'activitat econòmica que imposen.

⁵ El principi de mínima distorsió implica que, entre els instruments possibles per a assolir un objectiu determinat, s'ha d'escollir aquell que suposi la mínima afectació negativa a la competència.

⁶ El principi d'eficàcia suposa la capacitat de la norma d'assolir els objectius o efectes que es desitja.

⁷ El principi de transparència implica l'existència de transparència i claredat en el marc normatiu, en el procés d'elaboració de les normes i en la seva execució.

⁸ El principi de predictibilitat comporta oferir els operadors un marc estable i sòlid, sense incerteses, que els proporcionin seguretat jurídica.

L'ACCO ha assumit aquests principis com a orientadors de la seva actuació en l'elaboració d'Informes de regulació i els ha incorporat en la seva *Metodologia per Avaluar l'Impacte Competitiu de les normes (AIC)*⁹.

La tasca d'avaluació de l'impacte competitiu consta, bàsicament, de tres etapes:

- Identificar les principals restriccions a la competència que conté la norma.
- Analitzar si les restriccions a la competència introduïdes estan justificades per a la consecució dels objectius que persegueix la norma, segons els principis de necessitat i proporcionalitat, i la resta de principis d'una bona regulació des del punt de vista de la competència.
- En cas que les restriccions estiguin justificades, comprovar, aplicant el principi de mínima distorsió, que no existeixen alternatives menys restrictives de la competència que permetin assolir l'objectiu desitjat.

Un cop acreditada l'existència d'una restricció a la competència en el punt (i), caldrà distingir si es tracta de restriccions prohibides¹⁰ o bé avaluables. En cas de tractar-se de restriccions avaluables, es procedirà a dur a terme les fases (ii) i (iii). La no superació de les etapes (ii) i /o (iii) comportarà la recomanació, per part de l'ACCO, de no establir o bé de suprimir aquella restricció. L'objectiu final és, doncs, evitar la introducció de restriccions innecessàries o desproporcionades en el funcionament dels mercats, obtenint una regulació més eficient des del punt de vista de la competència, sense renunciar a les finalitats públiques perseguides per la norma.

2. ANÀLISI DEL PROJECTE DE DECRET SOBRE EL MODEL DE GOVERNANÇA DE LA PESCA PROFESSIONAL A CATALUNYA

A continuació s'analitzen des d'una òptica de competència diversos aspectes del projecte de Decret respecte els quals l'ACCO considera que tenen una afectació en la competència i que, en cas de no complir els principis d'una bona regulació eficient i afavoridora de la competència (especialment, els principis de necessitat, proporcionalitat i mínima distorsió), haurien de ser objecte de revisió o supressió:

- **Elaboració de plans de gestió, a banda dels obligatoris segons normativa europea o internacional, quan així ho requereixi el volum de captures o la importància estratègica.**

L'article 4 del projecte de Decret estableix el concepte i la durada dels plans de gestió. En aquest sentit, l'apartat 1er d'aquest article disposa que les activitats relatives a la pesca professional "es regulen mitjançant plans de gestió quan siguin obligatoris segons la normativa europea o internacional o quan el volum de captures, la importància estratègica o la potencialitat d'afectació al medi així ho recomanin" (el subratllat no consta a l'original).

⁹ Es tracta de la Metodologia d'Avaluació de l'Impacte Competitiu de les normes que l'ACCO aplica, principalment en l'elaboració dels Informes de Regulació, sens perjudici que també la pugui aplicar en els informes que realitzi sobre l'actuació de les administracions públiques. La Metodologia es pot consultar al lloc web de l'ACCO (<http://acco.gencat.cat/ca/detall/article/Metodologia-per-avaluar-limpacte-competitiu-de-les-normes>).

¹⁰ Per exemple, poden ser restriccions prohibides aquelles contràries a normes de rang superior o a les prescripcions de normes comunitàries. Així mateix, cal recordar que les restriccions a la competència que s'introdueixin a les normes hauran de disposar d'una cobertura suficient en una norma amb rang de llei, de conformitat amb l'article 53.1 de la CE, en relació amb l'article 38 de la CE.

Així doncs, l'activitat de pesca professional es regularà mitjançant plans de gestió en dues situacions concretes: d'una banda, quan vingui determinat per normativa europea o internacional; de l'altra, quan es consideri recomanable en base a criteris vinculats al volum de captures, la importància estratègica o la potencialitat d'afectació al medi marí.

Tal com està redactat aquest precepte, si ens centrem en el segon supòsit previst, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (en endavant, DARPA), a iniciativa dels comitès de cogestió, podria determinar una sèrie de mesures que regularien l'activitat professional del sector pesquer tot limitant-la a través, per exemple, de la regulació de l'esforç pesquer i, per tant, l'activitat, per motius que podrien anar més enllà dels exclusivament ambientals com ara la conservació del medi marí.

Cal tenir present que amb els plans de gestió es pretén regular l'activitat professional del sector pesquer i que, en aquest sentit, es poden establir mesures que limiten o restringeixen aquesta activitat econòmica. Per tant, com a restricció a la competència que suposa, tal limitació ha de ser respectuosa amb els principis de necessitat, proporcionalitat i mínima distorsió. Pel que fa el principi de necessitat, aquest implica l'existència d'una relació de causalitat entre l'eventual restricció a la competència (com pot ser l'establiment de determinades mesures via els plans de gestió) que s'introdueixi i la consecució dels objectius al·legats els quals, al seu torn, han de ser considerats legítims.

En opinió de l'ACCO, recórrer a conceptes com "volum de captures" o "importància estratègica" podria obrir la porta a la utilització de criteris en l'adopció dels plans de gestió que van enllà dels mediambientals, al tenir una clara connotació econòmica. D'aquesta manera, s'obriria la porta a l'establiment d'importantes restriccions de l'activitat de pesca professional, a través de la regulació continguda en els plans de gestió, que probablement no es trobarien suficientment motivats en termes de competència.

Cal tenir present que les restriccions basades en criteris de naturalesa mediambiental, com ara la conservació del medi marí, són plenament legítimes des d'una òptica de competència. S'englobarien, a més, dins el concepte de raó imperiosa d'interès general. En canvi, recórrer als plans de gestió per a l'assoliment d'altres finalitats de naturalesa econòmica que no responguin a una raó imperiosa d'interès general, podria anar en detriment dels consumidors i suposaria una intervenció que aniria més enllà del que és admissible en termes de competència.

Per aquest motiu, l'ACCO recomana modificar el redactat de l'article 4.1 del projecte de Decret i, en aquest sentit, preveure l'adopció de plans de gestió quan ho recomani la potencialitat de l'afectació al medi, altres motius de naturalesa ambiental o raons imperioses d'interès general.

- **Regulació de l'esforç pesquer**

L'article 6.1 del projecte de Decret disposa que "els plans de gestió comporten l'ajustament de l'esforç pesquer o intensitat amb què s'exerceix l'activitat pesquera, a les possibilitats de pesca i s'assignen a les unitats extractives un nombre màxim de jornades de pesca per a cada campanya o any natural" (el subratllat no consta a l'original), i a continuació es concreta en què consisteix aquest ajustament o regulació de l'esforç pesquer.

Des d'una òptica estrictament de competència es plantegen dubtes en relació als següents aspectes:

- **La distribució de les jornades de pesca:** l'article 6.2 del projecte de Decret estableix que *"el nombre total de jornades de pesca corresponent a cada pla de gestió i per a cada campanya o any natural es fixa partint d'una valoració científica efectuada pels representants del col·lectiu científic del comitè de cogestió a què es refereix l'article 11.1 i s'han de distribuir pel comitè de cogestió entre les diferents unitats extractives d'acord amb criteris objectius de tipus social, econòmic i ambiental entre d'altres, que hagi predeterminat"* (el subratllat no consta a l'original).

Pel que fa la distribució de les jornades de pesca, prèviament determinades pels representants del col·lectiu científic del comitè de cogestió, entre les diferents unitats extractives, l'ACCO es planteja dubtes respecte el fet que dita distribució es faci per un comitè de cogestió integrat, entre altres, per membres del propi sector pesquer¹¹. Tot i que s'especifica que tal distribució es farà d'acord amb *"criteris objectius de tipus social, econòmic i ambiental entre d'altres"* que el propi comitè de cogestió hagi predeterminat, l'ACCO considera que una redacció tan oberta podria permetre la introducció d'un cert grau de discrecionalitat no desitjable quan qui efectua tal distribució és, en part, el propi sector pesquer que s'autoregula.

En aquest sentit, l'ACCO recomana que la tipologia de criteris a utilitzar en la distribució de les jornades de pesca vingui predeterminada per l'administració competent, en aquest cas el DARPA, criteris que en qualsevol cas haurien de ser no discriminatoris, objectius i transparents. En aquest sentit, és del tot necessari evitar, en la distribució de les jornades de pesca, qualsevol tipus de discriminació entre les unitats extractives, de manera que no en resultin més beneficiades, de manera injustificada, unes en detriment de les altres. D'altra banda, caldria que aquests criteris valoressin especialment aspectes relacionats amb l'eficiència, el respecte pel medi i altres mèrits d'aquestes.

- **Reserva d'un nombre de jornades de pesca en concepte d'incentius a la conservació:** l'article 6.4 del projecte de Decret estableix la possibilitat de reservar un nombre de jornades de pesca entre les unitats extractives amb la finalitat d'incentivar la conservació, distribució que correspondrà als respectius comitès de cogestió.

En concret, aquest article disposa que els comitès de cogestió *"reserven un percentatge igual o superior al 5% del nombre total de jornades de pesca corresponents a cada campanya o any natural per a la seva distribució entre les diferents unitats extractives en concepte d'incentius de conservació. Aquests incentius consisteixen en l'atorgament de jornades de pesca suplementàries a aquelles unitats extractives que adoptin voluntàriament mesures addicionals per a la conservació dels recursos pesquers i els ecosistemes i els espais marins protegits. Els comitès de cogestió determinen en cada cas les condicions en què s'han d'utilitzar els incentius de conservació. El nombre total de jornades corresponent a incentius de conservació resta exclòs de la distribució inicial de jornades de pesca"* (el subratllat no consta a l'original).

¹¹ L'article 11.1 estableix la composició del comitè de cogestió, el qual estarà integrat per membres d'entre els organismes i les entitats públiques o privades que pertanyin als següents àmbits: a) el sector pesquer vinculat al pla de gestió de què es tracti; b) les confraries dels pescadors i les seves federacions, i d'altres organismes representatius del sector pesquer em general; c) el col·lectiu científic i d) les organitzacions vinculades a la protecció del medi ambient.

L'ACCO considera que, partint de la base que els plans de gestió tenen, precisament, com a objectiu principal la conservació del medi marí (en aquest sentit, s'entén que les unitats extractives ja apliquen, per imposició del corresponent pla, les mesures de conservació en ell determinades) i que aquests criteris conservacionistes ja es tenen en compte en la distribució inicial de les jornades de pesca, no s'hauria de preveure la possibilitat d'una distribució de jornades de pesca addicionals, les quals podrien semblar dissenyades per tal d'afavorir, amb més jornades, determinades unitats extractives en detriment de les altres. En certa mesura s'estaria propiciant un tracte discriminatori no plenament justificat en base a criteris objectius.

Tot i així, cas que es mantingués aquesta previsió, l'ACCO considera que caldria reconsiderar la proporcionalitat d'aquest 5% de nombre de jornades reservades que s'ha establert com un mínim. Cal tenir present que aquestes jornades es detreuen del total de jornades de pesca a distribuir entre totes les unitats extractives i, per tant, en funció del nombre final de jornades reservades, en pot resultar una afectació molt significativa de l'activitat econòmica d'aquestes unitats, la qual es veuria encara més limitada del que ja ho és com a conseqüència de l'adopció d'un pla de gestió.

D'altra banda, la distribució d'aquestes jornades suplementàries hauria de basar-se en els mèrits en termes de conservació de les unitats extractives i, com en el cas anterior, en criteris no discriminatoris, objectius i transparents, per tal de limitar la discrecionalitat, o eventual arbitrarietat, en llur distribució entre les diverses unitats extractives que en poguessin resultar beneficiàries.

- **Transmissió de part de les jornades de pesca assignades a cada unitat extractiva**: finalment, l'article 6.5 determina que "*els plans de gestió poden determinar que una part de les jornades de pesca assignades a cada unitat extractiva, variable segons les característiques concretes de cada pla de gestió, sigui transmissible entre aquestes unitats extractives de manera limitada dins de cada pla de gestió segons el mecanisme previst pel comitè de cogestió. La transmissió de jornades de pesca, si s'escau, restarà limitada a cada campanya o any natural i no genera drets en els períodes de pesca successius. Les jornades atorgades com a incentius de conservació no són transmissibles*" (el subratllat no consta a l'original).

L'ACCO considera que la possibilitat de transmetre part de les jornades de pesca assignades a cada unitat extractiva podria comportar un problema d'especulació en aquesta transmissió. En aquest sentit, com ja s'ha posat de manifest en altres ocasions¹², una de les conseqüències de l'establiment de limitacions o contingent màxim en el nombre de jornada de pesca autoritzades podria ser el valor que les jornades susceptibles de ser transmeses adquirien en el moment de la seva transmissió el que, des d'un punt de vista econòmic, podria suposar la creació de rendes regulatòries.

Aquestes rendes es transferirien a favor d'aquells que es veuen afavorits per l'atorgament inicial de les jornades de pesca, les quals es transformarien en un actiu ficticiament creat que pot ésser objecte d'intercanvi.

El valor econòmic d'aquestes jornades de pesca atorgades inicialment vindria generat per, precisament, la limitació d'aquestes i per permetre la seva

¹² Vegeu, en aquest sentit, [l'Informe de Regulació núm. 25/2016 sobre el projecte de decret pel qual es modifica el Pla rector d'ús i gestió de l'àrea protegida de les Illes Medes, aprovat pel Decret 222/2008, d'11 de novembre](#).

transmissió, donant lloc a l'aparició de mercats secundaris. D'aquesta regulació es beneficiarien les unitats extractives beneficiades inicialment en la distribució, que serien els que farien negoci amb la seva distribució.

Els casos més representatius pel volum de transmissions i pels preus pagats, són les llicències de taxi i les autoritzacions de farmàcia. En aquests sectors ha existit i existeix un vertader mercat d'autoritzacions administratives, propiciat pel valor econòmic que els hi és atribuït.

L'ACCO alerta del risc que suposa el sistema de transmissió de les jornades de pesca entre unitats extractives i proposa que aquestes unitats extractives comuniquin al comitè de cogestió corresponent quines jornades no preveuen utilitzar, per tal que sigui el comitè de cogestió qui les redistribueixi entre la resta d'unitats que sí que en fan ús de forma no discriminatòria, objectiva i transparent.

- **Gestió bioeconòmica i social**

L'article 7.1 del projecte de Decret determina que el comitè de cogestió, en aplicació del programa socioeconòmic, "ha d'establir totes aquelles mesures que consideri adients per ajustar la producció a la demanda del mercat, amb identificació de la seva conducta per aplicar eines de gestió que permetin regular el volum de captures per assolir el màxim rendiment econòmic amb el menor impacte sobre el recurs".

En aquest cas, el projecte de Decret permet fixar o regular un volum de captures determinat per tal d'assolir objectius de naturalesa econòmica, en concret *"el màxim rendiment econòmic amb el menor impacte sobre el recurs"*. Ara bé, en termes de competència qualsevol mesura com aquesta que comporti una regulació de l'oferta és molt conflictiva.

En aquest sentit, l'ACCO s'ha manifestat en anteriors ocasions¹³ en relació a previsions que obrien la porta a determinats ajustaments de l'oferta a la demanda, les quals poden generar confusió sobre les actuacions que es poden veure emparades per la previsió normativa de què es tracti, les quals poden derivar en situacions clarament restrictives de la competència i difícilment justificables que es tradueixin, en darrer extrem, en limitacions de la producció, acords de preus, etc.

Centrant-nos en el cas objecte d'aquest informe, tal i com es planteja en el redactat de l'article 7.1, en funció de com s'articulés finalment aquesta regulació del volum de captures (bàsicament a través de la seva limitació) per tal d'assolir el màxim rendiment econòmic podria resultar perjudicial per als consumidors atès que molt probablement comportaria un augment dels preus dels productes pesquers. El màxim benefici econòmic pel sector, doncs, aniria en detriment dels consumidors finals.

En altres paraules, aquest precepte donaria entrada a altres variables que no són raons imperioses d'interès general, introduint restriccions addicionals sobre l'oferta del producte en el mercat a través de la limitació addicional de la producció o de l'activitat basada en raons econòmiques i socials, que acabarien comportant un preu més elevat per als consumidors.

---

¹³ Vegeu, per exemple, l'[Informe de Regulació núm. 18/2014 sobre l'Avantprojecte de llei sobre les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de Catalunya](#).

En opinió de l'ACCO, la regulació del volum de les captures hauria de respondre essencialment a la necessitat d'explotació sostenible dels recursos pesquers i no a la maximització del benefici econòmic de determinats operadors. En aquest sentit, l'adopció d'un pla de gestió ja suposa una planificació de l'activitat pesquera sotmesa al mateix, la qual es veu fortament condicionada o limitada per motius mediambientals i de no sobreexplotació del recursos, i per aquest motiu no es considera necessària l'adopció de mesures addicionals. Per tant, es recomana l'eliminació de l'actual redactat de l'article 7.1 del projecte de Decret.

- **Rol del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació en l'aprovació dels plans de gestió i composició dels comitès de cogestió**

L'article 8 del projecte de Decret preveu el procediment d'aprovació dels plans de gestió, el qual s'inicia d'ofici mitjançant resolució del director/a general competent en matèria de pesca professional i finalitza amb la seva aprovació per part del comitè de cogestió corresponent i la posterior resolució de la persona titular del departament competent (actualment, el DARPA) que serà publicada al DOGC (apartat 7è). Tenint en compte la composició dels comitès de cogestió (article 11.1), que inclou el sector pesquer vinculat al pla de gestió de què es tracti i organismes representatius del sector (confraries, les seves federacions i altres), un pla de gestió consisteix, en darrera instància, d'una regulació adoptada per, en part, el propi sector que resultarà sotmès a la mateixa i assumida com a pròpia del departament competent.

Un dels riscos que, des d'una perspectiva de competència, podrien aparèixer com a conseqüència d'aquest tipus de situacions és l'anomenada captura del regulador institucionalitzada, en què l'administració acaba actuant com a defensor dels interessos particulars i comercials de determinats operadors en el mercat, els quals són subjectes de la regulació emanada per aquella, i no necessàriament de l'interès general. La institucionalització, en aquest cas, vindria determinada per l'existència d'un pla de gestió "validat" pel departament competent. En aquests casos, existeix un veritable risc de trencament del principi de neutralitat competitiva en el mercat, doncs es poden produir situacions discriminatòries entre els operadors que participen en l'elaboració de les normes i els seus competidors.

En aquest sentit, l'ACCO no afirma que necessàriament s'hagin de produir aquest tipus de situacions en relació als plans de gestió objecte del projecte de Decret. Tanmateix, per tal d'evitar riscos d'aquest tipus, i tenint en compte que la participació del sector en el pla de gestió va més enllà del que preveu la pròpia normativa europea aplicable, en què formen part d'òrgans de naturalesa consultiva, l'ACCO considera que el DARPA hauria de reforçar el seu paper en l'elaboració i aprovació dels plans de gestió.

Per tant, l'ACCO recomana una major intervenció del DARPA en l'elaboració i aprovació dels plans de gestió, la qual es podria articular a través de diverses mesures, com ara l'establiment d'uns protocols on s'estandarditzés el contingut mínim d'aquests plans i s'especificués els criteris no discriminatoris, objectius i transparents a utilitzar en la determinació d'aquests i en la seva aprovació o validació anterior a la publicació al DOGC per part del Departament.

3. CONCLUSIONS

En aquest document, l'ACCO ha analitzat des d'una òptica de competència el projecte de Decret sobre el model de governança de la pesca professional a Catalunya. Des d'aquesta perspectiva, cal posar de manifest diversos aspectes que, en opinió d'aquest organisme, haurien de ser objecte de revisió i millora:

- En primer lloc, l'ACCO considera que caldria preveure l'adopció dels plans de gestió només en aquells supòsits en què ho recomani la potencialitat de l'afectació al medi, altres motius de naturalesa ambiental o raons imperioses d'interès general, excloent finalitats de naturalesa més propera a l'econòmica. Per aquest motiu, recomana la modificació de l'article 4.1 del projecte de Decret.
- Pel que fa la regulació de l'esforç pesquer (article 6), l'ACCO es planteja dubtes respecte (i) la distribució de les jornades de pesca (article 6.2), la qual s'hauria de basar en criteris no discriminatoris, objectius i transparents, a banda de venir predeterminats pel Departament competent; (ii) la reserva d'un nombre de jornades de pesca en concepte d'incentius a la conservació (article 6.4), que considera no justificada en base a criteris objectius i que podria propiciar un tracte discriminatori, i (iii) la transmissió de part de les jornades de pesca assignades a cada unitat extractiva (article 6.5), la qual podria generar un problema d'especulació en el moment d'aquesta transmissió i, per aquest motiu, es recomana que sigui el propi comitè de cogestió qui efectui la distribució d'aquestes jornades.
- Respecte la gestió bioeconòmica i social, l'ACCO considera que la regulació del volum de les captures hauria de respondre essencialment a la necessitat d'explotació sostenible dels recursos pesquers i no a la maximització del benefici econòmic de determinats operadors. Per tant, recomana l'eliminació o modificació de l'actual redactat de l'article 7.1 del projecte de Decret.
- Finalment, l'ACCO recomana una major intervenció del Departament competent en l'elaboració i aprovació dels plans de gestió, la qual es podria articular a través de diverses mesures, com ara l'establiment d'uns protocols on s'estandaritzés el contingut mínim d'aquests plans i s'especificqués els criteris no discriminatoris, objectius i transparents a utilitzar en la determinació d'aquests i en la seva aprovació o validació anterior a la publicació al DOGC per part del Departament.

Barcelona, 27 de juliol de 2017

Marc Realp Campalans
Director general